

LA TOMASA

SETMANARI CATALA
FESTIU IL·LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI
A. FERRER Y CODINA.

ARTISTICH
RAMON ESCALER

Preu de subscripció 2 R^s al mes.

REDACCIO: San Pau-74-31

D. LLEÓ FONTOVA

Casi rés qué di 'ns acut
 que puga ser cosa nova...
 De qui l' actor Lleó Fontova
 deixa de ser conegut?
 D' ell la fama ha dit tant ja
 qu' es patit tot quant jo diga,
 y es, sens que adularlo siga,
 Lo Coquelin Catalá.

LO POLL RESSUSCITAT

Aquest tipu es molt comú en tota societat y el veuréu en totas las cápas d' ella; principalment en la mitjana. Es nota, en primer lloch, per las patacadas qu' es donan éll y lo seu trajo que 's veu d' un hora lluny que lo seu cos no hi va enmotllat. No porta lo sombrero ab aquell descuid de qui l' ha portat tota la vida y tot sovint té qu' amanyagarlo pus sembla que pugni per fugirli del cap; los seus moviments no son espontáneos, pus la levita ó *chaqué* que dú, es per ell, mes que prenda de vestir, una camisa de forsa y la primera cosa que fa al arribar á casa seva, encara no li obran la porta, es deslliurarse d' ella donant un gran suspir de satisfacció y aixamplant sos pulmóns com s' aixampla la brisa al sortir de la prempsa hont ha deixat tot lo such que duya en sas entranyas.

Quan lo Poll resuscitat va p' el carrer, no deixa may d' estar en escena. L' estranya qu' al toparse ab una nena maca no se 'l miri, y no passa per davant de cap vidriera que no 's giri á mirar la seva efigie, que mes que de persona, sembla de maniquí dels que posan en los aparadors de las sastrerías y basárs. Aquest tipu pretenció y ridícul que diu: impressari, per empresari; ja yu dit, per ja ho he dit, treyatu, per teatro; muniment per monument; s' escolta quan parla y está tan convensut de la seva superioritat, com un malalt que delira ho está de que als peus del seu llit de dolor está *vgr.* el San Pare ballant lo bolero ab la revolucionaria Lluisa Michel.

Ningu del mon podria dárli entenent que, per més que vesteixi frach, calsi guant de cabritilla y dugui lo clach á la má, no es mes qu' un patán vestit de senyor, y

que guarnit ab aquestas prenda, sols está en caracter uns quants dias al any, que son los vuit de Carnaval.

Lo poll resuscitat també es distingeix per lo desmesurat orgull fill de la seva crassa ignorancia; pues cuan es topa ab algun conegut sense bens de fortuna, fa veurer que llegeix lletreros per evitar lo saludo y si l' altre es amich, lo saluda ab un ayre de protecció mes insolent encara, que destarota al pobre que, mes educat, no desprecia com se mereix á aquell ser, que si fos certa la teoria espiritista, está cursant la seva primera existencia. Generalment aquet parássit, també la pega per voler ser graciós y ó bé conta algun quento dels ab que l' avia ens adormia quant eram petits ó diu alguna bestiesa que fa riurer de fastich y qu' ell ho pren com un aplauso per la seva ocurrencia.

Apesar del seu punt en voler ser elegant, sempre veuréu algo en éll que 'l delata, com al home brut de mena, qu' encara que creu portar la cara neta, tragina bruticia en los carreróns de las orellas. De la mateixa manera el nostre tipu, ó bé porta los pantalóns amples quan son moda estréts, ó el color dels guants está renyit ab lo color del trajo, ó demana al sombrero lo sombrero d' igual forma al que deixa perque li sembla que li cau millor á la cara... en fi que no pot evitar, com en la quento del andalús, que se li vegin per sota la capa, las potas del pollastre.

Pero lo bonich en aquet ser casi irracional, quan es tracta ab algú que créu que es superior á ell (en diners, per que en talent no 's créu que l' hagués guanyat en Cervantes) oh! allavors, com que no te dignitat, pues si en tingués ja no fora el tipu que describim, s' arrastra com la serp, s' humilla hasta fer tots los papers mes ridiculs y si li manessin, hasta llempiaría botas y treuria gossos á passeijar.

Per desgracia, los que tenim de fregarnos ab aquestas bestiolas no podém evitar no compregan lo despreci que 'ns inspiran ni lo fastich que 'ns ocasionan, y passen p' el nostre costat tal vegada fentse l' ilusió de que 'ls distingim; pero

ja ho veig, la naturalesa que tot ho compensa, algo ha de concedirlos hi qu' aminorhi la seva desgracia.

Si es aixis, qué menos los hi podia dar?

SERRALLONGA

SOCH PROMÉS

Soch promés ab la Quimeta.
¡Oh quina ditxa senyors!
lo poguer logra 'ls amors
de aqueixa tendre nineta.

No coneix la vanitat;
te bons sentiments, bon cor,
y es tant pura com la flor
que encara no s' ha bedat.

No més te que quince abrils,
es bonica y sandunguera,
te la cara petonera,
y es guapa per tots istils.

Cada dia en bent sopat
visito la nena maca,
y 'ls dos fem petar la claca
dessota d' un emparrat.

No 'ns vijila sa mareta
ni 'ns pregunta lo que fém,
y solets allí 'ns estém
sobre la molsa y l' herbeta.

Prement la brisa vespral
nos dihém paraulas molt finas,
y 'ns fem festas y joguinas
ab un candor seus igual.

Y mimannos ab anhel
passém allí las vespradas
que jó crech, son envejadas
hasta dels angels del cel.

Y si surt algun baboya
dient que aixó no es estimar
es perque no pot trovar
com la Quima, un altra noya.

Nos casém per las festas de Nadal.
Lector no gatis pas cap compliment.
Te convido de cor; ho dich formal,
á fer la copa ¿ho sents? no á casament.

QUIMET VINYAS.

CURIOSITATS

ENGRANDIMENT DEL REGNE D' ARAGÓ.

Lo Regne d' Aragó, en un principi, estava reduhit á las terras montanyosas de las faldas dels Pirineus, tenint per capital á Jaca, ó S. Joan de la Penya. La conquista de Sobrarbe, Rivagorza y Palas, per Ramiro I, la de las fortalesas mahometanas, mitjaneras entre los Pirineus y el Ebro, per Sancho I; la de Huesca, per Pere I y la de Tudela, Zaragoza, Calatayut, Daroca, Mequinenza, etc., per Alfonso I, váren fer d' Aragó un Regne

considerable qual capiral en 1119 passá á serho Zaragoza. Quan varen ser presas Lleyda y Fraga per lo Princep d' Aragó, y las illas Balears y Valencia per en Jaume lo Conquistador, fou Aragó, després de Castella, el mes poderós y gran Regne de la Península.

DIÓGENES.—Filosóph cínich; que existia tres cents y tants anys antes del naixament de N. S. Jesucristh. Va estudiar filosofia ab Autístenes y va ser pitjor encara qu' aquet en lo menyspreu del pudor. Vivia dins d' una gran tina sens mes vestit qu' un mantell brut y esqueixat, ni mes mobles qu' un bastó, un sach y una tassa.

En certa ocasió va veurer á un nin que bebia ab la palma de la mà y desde llavors també va suprimir la tassa.

POLÍCRATES.—Tirá de Samos. Aquet bárbaro va inventar un toro de bronzo á dins del qual feya tancar vius á tots aquells que lo capritxo li indicava.

Després feya colocar aquell aparato sobre una gran foguera per donarse el gust de sentir aquell toro bramar ab los crits dels infelissos que morian al fi carbonisats.

Intima

Un jorn, que aprop teu estava hermosíssima Delfina!
en ta cara alabastrina
vaig lograr sellari un bès.

Tú, de ma proba amorosa
vas quedar tant agradada,
que 'm vas dar la bofetada
qu' en lo mon ha petát més.

ANTONET DEL CORRAL

Segons veus, un periódich *barcelonés* es fácil que necessiti los serveys del Sr. Clousolles,

especialista en bragués per *quebrados* (vulgo trencats).

Ningú pot calcular quin periódich pot ser.

Lo *Barcelonés*, estém mes que segurs que no ho es.

Los dependents de la perruquería de Gildo felicitan al seus parroquians ab unas empollas d' aygua de Quina per lo cap que dona ganas d' anarshi á afeitar. N' han enviat dugas á la Redacció que ben bé que las aprofitarém.

Hem rebtú un exemplar de la comedia en un acte *Lluna nova*, original de D. Joaquím Ayné Rabbell; la llegirém y li agraphim la galantería.

Hem sabut á última hora que *Laus Sacra* y *Un vigía* eran dos noys de tretse á catorse anys y sentím haber fet cas de las sevas insolencias. Pobrets! Ténen que tirar las cartas per sota la porta per falta de deu céntims... Ara qu' estém enterats, anirán al cove sense llegirlas.

Lo submari Peral ya á fer las primeras provas. Ara questionan per qui es ficará á dins. Se creu qu' hasta hi vagin senyoras.

Be ho remenan prou! El submari francés ja crech qu' ha fet dos viatjes de circumbalació.

Per actius ningú 'ns guanya.

Ha visitat la nostre Redacció lo nou setmanari «El Monstruo».

Está escrit ab xispa y á jutjar p'el primer número te vida per temps. Li retorném lo saludo.

De París ja escrihuen haber tingut lloch un nou desafio.

Mr. Maurel ha ferit á Mr. Clemenceau á sota la xella.

Deuria buscarli pessigollas.

Vaya unas sébas las d' aquestos modernos galos.

FRAGMENT

La causa de ma desgracia ha estat la seva ignocencia cástich de la Providencia merescut per tanta audacia.

Eixos ulls qu' enfosats veus pe' ls remordiments del vici 't mostran lo precipici en el que hi lliscan mos pens.

A tant horrorosa vlista sento que el cor se 'm desmayra corra... ves... crida á la Laya.

-- No pot sé, está ab la modista.

SALFUMANT.

Diu que 'n Nas-Didal s' ha quedat ab un pam de nás.

Y té rahó... No venia pas d' una... Vaja... donéulhi... Tant bé que li aniria á la cara!...

A quí també li escauria molt, fora á n' en Cras Balcóns, futur diputat per Arenys de Mar y Cel. Podria ser «Lo marqués de las Ametllas.»

¡Vaya una alarma ha causat la noticia de que han de penjar á Don Francisco en la galeria de Catalans ilustres!

Y deixin que 'l penjin...

Lo mateix que quan se va alssar lo monument á Lopez.

Llavors van tenir feyna las fundicions, mestres de casas y ara pintors y los de las motlluras..

Si no esta ben penjat, prou que caurá.

Mr. Boulanger ja s'ha desdit de divorciarse.

Aquest general, fa com un altre que jo 'n conech *mucha planta y poca uva*.

Los valencians buscan los ossos d' Ausias March, ara que ja no deu haberhi d' ell ni ossos.

A bona hora se 'n recordan.

Nosaltres als homes ilustres ja 'ls distingim en vida. Els atipém bé y luego els penjém, en *efigie*, s' entent, per que no 's ransiejin.

Sembla que D. Paco dona molt trull en los Madriles: clava cada discurs que val un credo. ¡Duro ab ells, y cumpleixi lo que promet que hasta nosaltres repicarém la Tomasa.

En lo Nort America fan cigarros que en contes de tabaco, es paper comprimit del que recullen los escombriayres.

¡Pobres Americanos! aviat furarán tan dolent com nosaltres.

UN TROVO

¿Qu' es això que cau?

Veydm

f. scalar

Ningú ho ha vist.

!!Indecents!!

VARIACIONS SOBRE 'L TEMA ! LA GROSSA !!

— Oy, mamà, qué si la treyem fugirem ab aquell senyor tant maco?

Si 'm toca encàre provaré de tornarme á casd.

Esperant la grossa ó un nuvi ó be nn nuvi ab la grossa.

Qui 'm farà un taló de deu rals?

— Treyent la grossa, podré entrar til cel.?
— Si la treu, no renyirém.

Si sabia qui l' ha de treure!

¡¡Deu centinms hi portol!

Ja la ting! ja la ting!

ECLIPSE TOTAL

Quan obras los ulls y miras
ab irresistible encant,
com si anesses escampant
d' amor encesas guspiras;
si al veurer que als cors fas mal,
pera darloshi mes torment
tánca los ulls al moment,
alló... es *Eclipse total*.

FRANCESCH MARULL.

LICEO.—Ab la ópera *Carmen* va debutar lo dilluns passat la prima donna Pia Roluti y va fer la seva tercera sortida lo tenor De Marchi.

La celebrada obra del mestre Bizet va tenir una magnífica interpretació com va demostrarho lo públich ab sos entussiastas aplausos.

La concurrència poch nombrosa per desgracia. Está vist que en no cantant en Gayarre ó en Masini, lo públich 's retréu d' assistir al nostre Gran Teatro.

ESPANYOL.—D. Ricardo Guerra prou fa esforços per cridar gent pero, qué hi farém? Es una mitxa mal comensada y costará de convenser.

OPERA.—(Antes Circo). La setmana passada debutá lo tenor senyor Puig que cantá *El barbero* y si bé en lo primer acte no va estar del tot bé, efecte de lo afectat qu' estava per questions tingudas ab l' Empresa, en las que tingué que mediari nostra primera y digníssima autoritat, fou molt aplaudit en lo segon y tercer acte. Rébi la nostra mes cordial enhorabona.

ELDORADO.—Segueix cridant gent lo escullit repertori que representa la companyia del Sr. Colomer. Veyém que tal com haviam profetisat, allarga la empresa de dit teatro, la temporada que devia finir el dia de Reys.

ROMEA.—Lo benefici del primer actor D. Teodoro Bonaplata fou espléndit. La quarta representació de la última producció del Sr. Echegaray: *Lo sublime en lo vulgar*, fou un nou triunfo per los

aplaudits actors de lo Teatro Catalá y especialment per lo Sr. Bonaplata. Al finalizar la obra li foren presentats nombrosos y rics presents de sos molts admiradors.

En la comedia *Lo cop de telas*, estiguéren, com sempre, inimitables la distingida primera actriu donya Carme Parreño y el no menos celebrat Sr. Goula.

Per lo dilluns próxim s' anuncia lo benefici de la aplaudida primera actriu D.ª Concepció Pallardó, ab lo següent programa:

Després d' una escullida sinfonía, es posará en escena lo celebrat drama *Lo Pubill*, joya del nostre Teatro Regional, seguint la comedia en dos actes *De Nadal á Sant Esteve*, rifantse també un gall d' indi, turrons y xarel-lo del bò.

Con qué, qui vulgui localitats que no s' adormi perque sabém que 'ls *pedidos* son molts.

Per avuy está anunciada la representació de *L' Hereuhét* y *Un cop de telas*.

ESTRÉMS

Per un dentista, fer una dentadura per la boca... del pórt.

Per un carreter, trencarseli un bras... del carro.

Per un sastre, fer uns faldons per un cos... d' exercit.

Per un cassador matár una perdiu ab un tiro... de caballs.

Per un pagés, regarse cada dia las plantas... del peus.

SEMBLANSAS

En qué se semblan los nássos á un cementiri?

En que ténen fóssas.

En qué se semblan los arbres als capellans?

Es que 'ls coronan.

En qué se sembla cert arcalde als llauners?

En que fa fanals.

En qué se semblan los alls als toros?

En que 's pican.

En qué se sembla un borrarxo á un paraguas de familia?

En que tot lo carrer es seu.

En què se semblan los barcos als sastres?

En que tenen patrons.

En qué se semblan los pescadors á las noyas coquetas?

En que tiran l'am.

Eu que sembla lo pá als cotxes?
En qué té mollas.

Y un llit, al sereno?
En que trevalla de nit.

En qué se sembla un granuja á un pianista?

En que fa correr los dits.

PALLEJÁ.

SEGUIDILLAS

De tas rojas galtonas
ix l' ignocencia
y en ton cos s' hi retrata
sols la modestia.
Mala ventada!
no vals quaranta centims
Tota plegada

Lo teu amor nineta
no 'm don' cuydado;
y ni menos m' esglaya
ton gran descaro.
Sempre tens tretze
no té cap rajada,
tan gros lo fetje.

Durant la passada gnera carlista portaren ferit del cap, á cert poble de l' alta montanya á un coronel d' exersit, y en lo parte que va donar l' arcalde, hi habia aquet preciós párrafo:

La herida la tiena en la cabeza, pero el médico cree que no será necesaria la amputaciòn.

A una nòya que feya poch servia en Barcelona, váren encarregarli los amos que no obris á ningú sense mirar per la reixeta.

Efectivament; cert dia van anarhi uns senyors molt ben vestits, van trucar, va mirar per la reixeta, y va obrir. Los senyors qu' eran lla-dres van robarho tot, y al tornar los amos y al renyarli perque habia obert, la xicota sols contestava:

—Jo ja he mirat primer per la reixeta antes d' obrir.

Y tenia rahó.

CANTARS

Al vèuret per primer volta.
sorrés lo Sol s' aturá;
mes, va ser tan poca estona,
que ningú se 'n va adonar.

Vaig culli' una rosa, un día,
y la rosa 'm va ferir;
vaig aimá á una doncolleta,
y 'm va fer d' amor, morir.

En silenci Deu formava
tots los sers quan va crear:
y al ferte á tú, va sentirse
un gran picaments de mans.

Ni bell ni lletj lo cel trovo
com lo trovan los demás;
Lletg lo trovo si no 't miro,
y si 't veig lo trovo béll.

Vuy recordarm' de ta cara,
y no puch lograrho may;
y es que 'l cor jelós li roba
quan veu lo cap desenidat.

Las flors moren ó 's marceixen
sí el Sol no las pot tocar;
Jo sento que 'm fuig la vida
quan te 'n vás del meu costat.

Si primer que jo 't morisses,
recórdat del qué 't vaig dir:
que sense tú, jo no 'm quedo
y que també vuy venir.

Una blanca papallona
d' un llessami se va alsar;
van tocá á morts á la Vila
y ma ditxa va finir.

PEPET DEL HORT

Telegramas particulares

de LA TOMASA

—*—

Madrid, 20, 3 tarde.—En Sagasta trova que varen ser en poch número els que varen xinlar á Canovas.

—Vaya un consol! dirá aquet.

—Bo es saber' ho, dirán uns altres.

Idem, 20, 5 id.—Es diu que la noblesa espanyola no hi veu de cap ull desde que sab que entra á formar part del coro lo Sr. Rius y C^a.

Veyam com s' ho pendran las nacions vehinas.

Berlin, 20, 4 mati.—L' emperador á las quatre de la matinada se xeringaba l' orella.

Zanzibar, 19, 3 id.—Tunyina á la berlineta y estafat anglo-japon. Cada dia y á totas horas.

MOVIMENT DEL PORT

Ponton «Sala Betowen» Capitá Marqués de Badalona: ha fondeijat en la Ria de Cracia y te 'ls fondos plens de musclos.

No 's veu ningu á bordo.

Lo Llaud «Espanyol» Capita Salvat no pot empendrer viatge per no servir-li la marineria que va llogar. Sémblava qu' ab lo nou contramestre «Ricardo» s' podria arriivar fins á la farola pero casi s' desisteix.

Aquellas luxosas cambras es vehuen desertas.

Fragata «Novedats» Capitá Tutau embatrancat desde que va carregar Lo Sublime. L' ancora Maria Antonieta no ha fet mes que garreijar. Han provat si tirant á mar «Panxa Ampla» y altras cargas, podian posarlo á flote.

Navio «Liceo» Capitá Bernis; No pot empendrer un viatge de lucro per falta de bons contramestres. Uua multitud de inglesos agarrats al bauprés l' han enproat y no 'l deixan caminap.

Sort que las bailarinas que du á popa y los guetos que las voltan neutralisan algo lo pés.

Brieh Berek «Principal» Capitá «Sara Bernard, Parodia» acaba d' arriivar de Paris y surt per Buenos Aires, veyent que no pot lograr flete. El dia 28 s' hi cantara l' Aria: Abandonatta.

Barcasa «Circo» está derrera l' escollera de Monserrat. Tot sovint l' abandona la marineria. Cada moment va á pique pero torna á sorti á flote.

Si no cridan á Perelló (l' adroguer) s' tem un naufragi decissiu,

Berganti «Tivoli» Capitá Puig. No conseguint carga de cap mena, provan de pintar los camarots y cambras. Los pintors de Riveda, Urgellés y Moragas es multiplicitan. Ya tenen casi pintat sota la toldilla, L' Hotel Internacional.

Diu si s' hi gastarán mil cinco cientos duros.

Pollacra «El Dorado» patró Colomer, sembla que mantenint lo pasatge ab olla podrida castellana logran anar á algun puesto. Si tiressin á mar Las Criadas y alguna altra carga anirian millor. Si carreguessin D.ª Flamenca y Sport es farian millonaris pero no hi han atinat.

Fragata «La Catalana» Capitá Franquesa. Aquet barco ni á bofetadas pot treurer los passatjers de á bordo. Ara provarán de conseguirho carregant «La Virtud y la Conciencia.

Debem advertir á qu' siga que desde las primeras cadiras de la seva luxosa cambra se sent una furtó de... sentina que no s' hi pot tenir cara.

ANUNCIS

Pistolas de dos canons p' els que 's dedican á ferlos treurer en l' Esquerra del Ensanche. Cáben á la butxaca de l' armilla.

Llanternas sordas per evitar los gu-ras.

Carrer dels Desamparats 103.

Bunyols calents y pebrots escabetxats en trovarán á totas horas al carrer de Ronda cantó al Passeig de Cracia.

A la comissió d' ornato pot ser la servirán de franch.

Es desitja sapiguer lo paradero d' un pobre d' esperit que va telegrafiar á D. Paco Romero preguntantli per la passada crisis y qu' encara espera la confestació.

Es diu qu' es un senyor Gras fabricant de Balcons.

Es proporcionan caballs de fusta per senyoras de baixa estatura que vulgan apendrer de montar.

No hi fa rés que ja sigan revellidas.

Carrer de la Xifladura 100.

Llanternas sordas per passar túnels en el Ferro Carril de Fransa.

Carrer de la Paciencia de Deu. Tots los números.

Barras de... catre per ensarronar menors d' edad y menús per fer tiberis quan s' ha conseguit.

Carrer de «Nunca es tarde» cantó á la plassa ds «Las camas tortas.

Ocasión! Ocasión!! Ocasión!!! Hi ha per vendre una partida de coronas de mares de Deu que ab un shich de reparació es poden transformar perfectament en coronas de marqués.

No son d' or pero casi bé ho semblan.

Es darian baratet.

Ullsdepoll Alservell y C.^a S. Boy.

CORRESPONDENCIA.

J. Baltá.—Si no saben llegir ó aixecan l' eyna que dona titol al seu Romano, que vol qu' els hi fem?

S. Font.—Paciencia... Ja anirá algo.

P. Boladeras.—Admés. Anirá á la llista.

J. Staramsa.—En lo próxim número anirá algo,

A. Olivella.—Diu lo Sr. Escaler que se sembla massa á un' altre core que vostè sab.

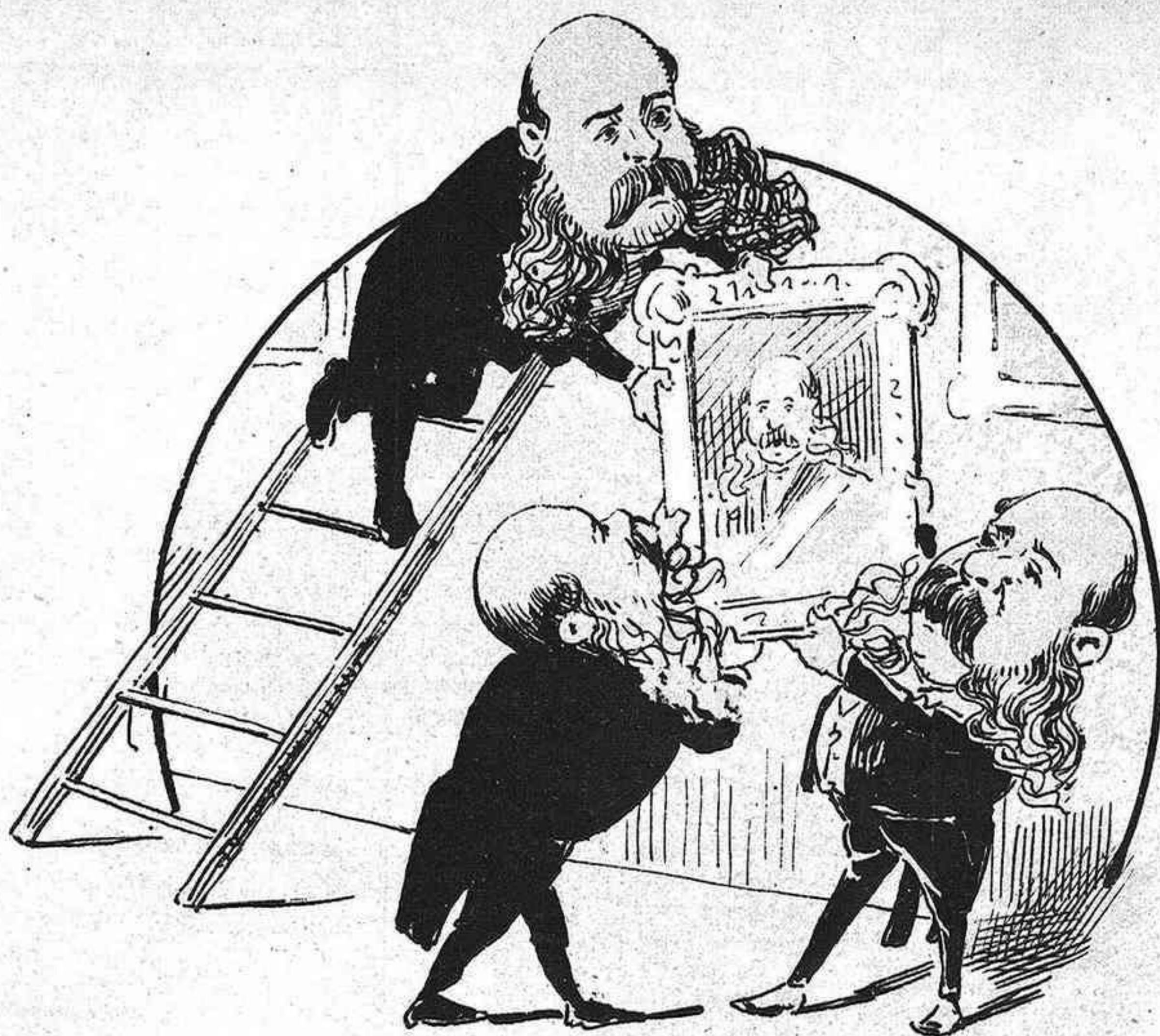
Corbera.—A vostè 'ns diu pue li diguém qu' está fent lo «Y era bó» y que tot seguit estaré per vosté. Agrahirém que quan vulguin rés per lo Sr. Escaler 's dirigeixin á n' ell.

Lo Pasoret.—L' article no vá; la poesia aixi, aixi...

Emilia.—Antonet del Corral.—P. Brot.—Dolors Munt.—Lluís Salvador.

—P. Pelegri.—Un Astronomo.—Castellá.—Ego Sum.—N' hem pres nota.

ENTUSIASME REGIONAL

—Cuidado que diuheu que caurá.

XARADA

A mon bunvolgut amich
Antonet del Corral.

Amich Anton del Corral:
ab gran sorpresa he llegit
la carta que molt formal,
á Staramsa has dirigit.

¡Creus que ab l' art de conquestá
no hi enten ell *dos primera!*
¡ay noy, de quina manera
t' has deixat ensarroná!

Vaig á dirte, com á exemple,
perquè veijis com ho fá,
una vritat com un temple
y després podrás jutjá.

Al darrera anava un dia
d' una noya molt hermosa,
(me sembla qu' es deya Rosa)
y parlarli no podia.

¡Ni va fer fe de *hu segona!*
pus que al fi y al cap, després
de rodar mitj Barcelona,
va lograr que l' escoltés.

S' hi posa al costat, li diu
que de tot cor ell la estima,
que si l' amor li escatima
dintre un quart no será viu...

.....
á tres-ha-tres la portá,
ab clau vá tancá la porta

y es cosa que poch m' importa
lo qu' allí dins va passá.
Y ara faré punt final,
no sens dirte ans de acabá,
que lo que Staramsa fá
ho ignora fins sa total.

F.O.

CONVERSA

Dispensi, mes si aquí 's fica
tindrà de sorti al moment.

¡Cuiti! vaja, que no ho sent?

—Be, vehurá á mi que m' esplica...

—¡Apa home, no sigui ganso!

—Signi un poquet mes finet;

soch d' aquí...

—¿Que?

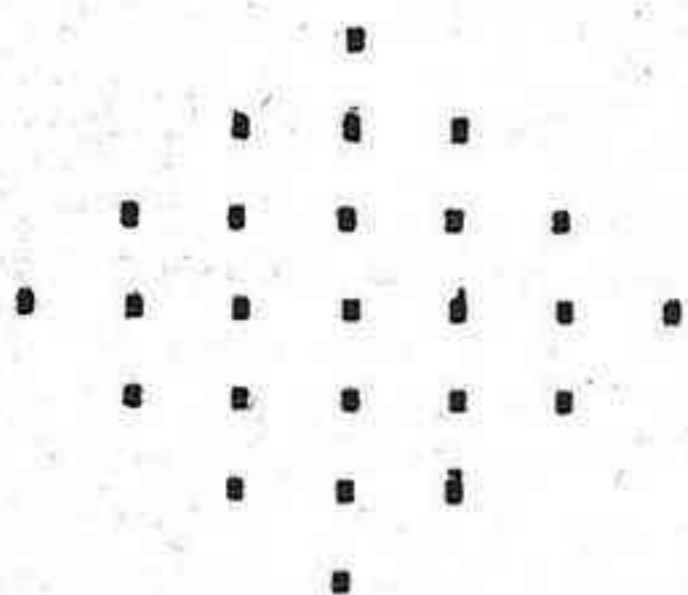
—Fa un ratet

que ho hem dit.

—¡Vaya un romanso!

ANTONET DEL CORRAL.

ROMBO

Sustituir los pichs ab lletras de mo-
do que llegit vertical y horisontal-
ment dongui 'ls següents:—Primera
ratlla: consonant.—Segona: un ani-
mal.—Tercera: prenda de vestit.—Cuar-
ta: vila catalana.—Quinta: en las igle-
sias.—Sexta: nom de dona. Septima-
vocal.

FRANCISQUET CERVELL.

Á LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR.

XARADA.—Xaradista.
CALCUL ARITMETICH.—48 anys.
TRIANGUL.—Africa.

PROBLEMA—

4	4	8
12	4	8
2	4	8
32	4	8

50

La Tomasa

PERIÓDICH IL·LUSTRAT Y LITERARI

Suscripció. . . . 0'50 pessetas al mes.
Número corrent. . . . 10 centims.
Atrassat. . . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació po-
drá dirigirse á la Imprempta y
Administració de dit periódich-
carrer Basea, 21 bis, botiga.

Barcelona.—Imp. Daunis, Miró y Comp.